

Stiinta e supusa greselilor

Ciurdar Emanuel

Cand a fost creat, omului i-a fost administrat, putandu-se astfel bucura de el, un caracter perfect; dovada a acestui lucru este faptul ca astazi, dupa mii si mii de ani de cand omul a trait in gradina Edenului, mai folosim inca denumirile alese de primii oameni pentru animale, plante si alte vietuitoare. Odata cu caderea omului in pacat, insa, caracterul sau perfect a fost alterat, de unde a inceput un declin care avea sa aiba urmari semnificative de-alungul veacurilor asupra intregii omeniri.

Stiinta este conceputa ca o serie de solutii date unor probleme. Dupa firava remediere a declinului ireparabil suferit, omul a incercat sa gaseasca sau sa stabileasca unele reguli si explicatii pentru lumea in care traia, atat pentru a o putea intelege mai bine cat si pentru a putea sa traiasca mai usor folosindu-se de secretele pe care aceasta le ascundea, astfel a luat nastere stiinta. Din nefericire, fiecare teorie si lege care s-a nascut avea sa fie combatuta si demonstrata eronata peste nu multe generatii de la dezvoltarea acesteia.

Teoria lui Copernic a fost cea care a daramat toate teoriile care i-au precedat din domeniul astronomiei, acesta demonstrand ca Pamantul se invarte in jurul Soarelui si nu invers asa cum se credea pana atunci. Deasemenea o alta teorie veche din domeniul geografiei sustinea ca Pamantul este plat si ca de pe el s-ar putea cadea, iar aceasta teorie parea la vremea ei sigura si de necombatut. Prin expeditiile sale, Cristofor Columb a demonstrat contrariul.

Pana si astazi ne bazam cunostintele pe unele teorii, iar lumea in care traим este roaba stiintei, ceea ce nu este neaparat un lucru rau deoarece nu doar intretine celulele cenusii umane, dar si intretine dorinta umana de a cunoaste mai mult care este permanent indemnata spre evolutie, insa deoarece intreaga stiinta este un lucru atat de instabil, poate ca lumea ar trebui sa nu se mai bazeze atat de mult pe ea ci doar sa ii acorde atentia cuvenita.

Daca a doua lege a termodinamicii, lege valabila si in zilele noastre, este corecta, atunci este obligatoriu ca universul sa se fi nascut, si sa nu fi existat dintotdeauna, pe cand Dumnezeu ne spune in Biblie si ne asigura de faptul ca universul a fost creat, ba mai mult, chiar El l-a creat. Greseala este ca oamenii se bazeaza pe cunostintele lor proprii si pe unele caracteristici poate temporale ale lumii acesteia si se pripesc sa dezvolte teorii pentru a imbogati stiinta, pe cand ei ar trebui sa se lase inspirati de Acel care detine secretele stiintei adevarate, de Acel a carui stiinta nu se schimba deoarece El nu se schimba.

O stiinta care are ca autor omul este imposibil sa nu aiba greseli, deoarece un caracter imperfect nu poate da nastere la ceva perfect, cu atat mai putin cand stiinta se bazeaza de cele mai multe ori pe pareri si presupuneri impinse de o indrazneala la inaintare pentru a uimi privirile sau pentru a inarmuri guri, cauzand astfel cresterea fragilitatii veridicitatii stiintei de zi cu zi mai ales din cauza diversitatii intre parerile atat ale unui singur individ cat si a unor indivizi diferiti.

Implicarea automata si directa din partea omului in orice domeniu inseamna adaugarea in acel domeniu a unei rate de eroare variabile in functie de dedicarea de care fiecare participant da dovada. Una din cauzele prezentei greselilor in stiinta de astazi este faptul ca autorii sau dezvoltatorii ei nu ii acorda interesul meritat ci fac din aceasta doar o alta ocupatie care in cele din urma le-ar putea aduce faima si de ce nu chiar si bani.

Dar desi stiinta este supusa greselilor, in general greselile pot fi reparate. Tot ce numim azi stiinta s-a descoperit prin bunvointa lui Dumnezeu si chiar prin revelatia Sa divina. Ceva ce a fost descoperit prin si cu ajutorul lui Dumnezeu nu poate fi decat un beneficiu pentru omenire, greselile si erorile aparinand interventiei cat de mica din partea omului.

Proverbele 8:9 Toate sunt lămurite pentru cel priceput, și drepte pentru cei ce au găsit știința. Din aceste nevoi se naste alergarea si cautarea cunoasterii stiintei din partea omului.

Insa cu tot cu aceste greseli, stiinta este una din lucrurile care mentin lumea pe linia de plutire, tinand-o la distanta de haos, dand inca un sens nevoii si tanjirii umane dupa cunostinta si a celei de intelegere a universului si lumii inconjuratoare.

Proverbele 1:5 spune: „ să asculte însă și înțeleptul, și își va mări știința, și cel priceput, și va căpăta iscusință”. Noua era in care am intrat il plaseaza pe om intr-o competitie a indeletnicirii si intelepciunii, aceste nevoi fiind pe deplin satisfacute odata cu intelegerea stiintei si cunoasterea acesteia, din acest motiv stiinta este un lucru extrem de important atat in dezvoltarea umanitatii cat si in dezvoltarea fiecarui individ in parte, si desi este caracterizata si de unele greseli, efortul omului de a trece peste ele cat si riscul pe care acesta si-l asuma de a repara orice dezastru care ar putea proveni din greselile stiintei in care se increde da stiintei putere de modelare si cizelare asupra acestei lumi. Dar stapanul suveran al lumii ramane Dumnezeu care este stapan chiar si peste greselile stiintei, si care are solutie la ele chiar datorita faptului ca El detine stiinta perfecta si adevarata dupa care ar trebui oamenii sa alerge cu mai mare indarjire.